

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.



Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL 1'50 pessetas trimestre.

FORA 1'75 " "

EXTRANGER 2 " "

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remits i reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

NO S' TORNAN LOS ORIGINALES

GUANOS Y ABONOS
per tota classe de cultius.

Materias primeras per abonos

Guano garantit marca EL GALLO

Dipòsit de las acreditadas ESCORIAS THOMAS

MAGATZEM DE GRANS de

Joseph Vilanova

Montserrat, 11 y 13.—VENDRELL

GUANO MARCA Cavall

Dipòsit: J. GAY

Carrer Nou, núm. 56. - VENDRELL

Conveniencia

ELECTRICITAT

T I M B R E S

per dar avis à mejoradors, cuinats: dormitoris, etc. etc.
RESORTS especials per ventalles de botiga
Los instala á preus econòmics lo
servallent d'aquesta vila
Pau Socias (0) TRAUS
E L E C T R I C I T A T

Comoditat

Taller de Sastrería

DE

Joan Boixadós

Paños y novetats de tota classe

Rambla de Cosaletas, 11, 2.º 2.º

BARCELONA

Recader diari de Vendrell á Barcelona

Joseph Salvó y Güell

s' encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduïts.—**Servay urgent.**

Per los encàrrechs: VENDRELL, carrer Alt, número 11. Administració de Loteries.—BARCELONA, Hospital, número 2, espardenyeria, junt á la Rambla.

Gimnás Higiénich

Instalat en lo carrer de Sant Magí núm. 1.—VENDRELL

Obert desde primer d' Octubre fins á 30 de Juny. Horas especials pera senyoras y senyoretas.

Pera més detalls dirigir-se al carrer de Casas Novas, núm. 12.

Recader diari de Vendrell á Barcelona

PAU URPI

s' encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduïts.—**Servay urgent.**

Per los encàrrechs: VENDRELL: Carretera de Barcelona núm. 12 casa coneguda per *cal Pató*.—BARCELONA: Hospital, núm. 1, espardenyeria, y S. Domingo del Call, núm. 12, botiga de fusté.

L' Advocat Notari D. VICTORINO SANTAMARIA

ha establert son despatx en aquesta vila al carrer de Sant Magí, número 30, pis primer.

Lo fi del Catalanisme

Molts n' hi há, fins entré 'ls que passan plassa d' entesos, que no s' han arribat encara á fer càrrec de lo que es el Catalanisme. Es per que mirant nostres salvadoras ideas, imbuïts pels prejudicis sembrats arreu pe 'ls partits polítics á la espanyola, no poden compendre la existencia d' un ideal del tot deslligat de las qualitats ab que aquellas se distingeixen. Per aixó hi ha qui 'ns califica d' avansats y qui 'ns califica de *retrogados*, no per rahó de nostres doctrinas, sinó segons que 'ls catalanistas per ells coneguts demostrin tendencias que 'ls acosten ó 'ls separin de determinats partits espanyols. Es lo mateix que si afirmessim que la Espanya es reaccionaria per que te carlins é integrists, ó que es revolucionaria per que hi ha espanyols que creuen precisas las grans sobre-gadas pera l' avèns de la societat espanyola.

Aixis donchs com errarián los que califiquessin á Espanya de *retrogada* ó revolucionaria,

per las rasons exposadas; així també erran per complert aquells que califican al Catalanisme d' avansat ó de retrassat per las simpatias que puguen tenir una part dels catalans que l' constitueixen. Tot això ve, ademés d' ocasionat per la mala fe de molts que viuhen, pública ó secretament, del favor del centralisme, per que n' hi ha molts que no poden observar ni estudiar al Catalanisme, sense desferse de la rutina á que 'ls tenen avesats los partits madrilenys.

Lo Catalanisme, no es un credo politich, no es un partit que aspiri á una reforma orgánica del Estat, ni á un cambi de forma de Govern; sas arrels son mes fondas. Fill del estudi experimental, ha nascut ab la observació de nostre terrer y de nostra rassa, ab l' estudi de nostra historia y ab la experimentació de nostre carácter. Son fi absolut é invariable y lo de dotar á la personalitat catalana de totes aquellas condicions que li son indispensables pera que totes las manifestacions de sa activitat se desenrotllin, creixin y prosperin d' una manera apropiada á son modo d' esser, sense cap obstacle que l' encamini á formas y procediments contraris á sa naturalesa. Las bases de Manresa, no son pas lo Catalanisme, son una forma tangible de donar vida á la aspiració catalanista, un programa calculat, que contenint entre mitj de disposicions tranzitorias y accidentals, altras de fonamentals é invariables, se creu un just medi per acoblar á la gran majoria de catalans, pera que dirigeixin l' esfors comú á la consecuencia del darrer fi del Catalanisme. Per eixa raho no son las bases de Manresa, un programa tancat é invariable: admets ó podrás admetre esmenas sempre que l' Catalanisme militant ho exigeixi y després del triomf del ideal los mateixos catalanistas, complert l' objecte principal de sa unió, podrán treballar pera modificarlas en la práctica si sa conciencia així los ho dicta.

Lo fi del Catalanisme es un de sol: la lliberetat de la Patria. Obtinguda aquesta, lo Catalanisme haurá complert sa missió y haurá de desapareixer per fer lloc als ideals politichs dels catalans.

Lluís Marsans.

Judicis de la prempsa

referents á *Lluya de cacichs ó la elecció de regidors*, sayneta de malas costums, original de Ramón Ramón y Vidales.

Dilluns fou estrenat en lo Teatro Romea de Barcelona, un nou sayneta de nostre company senyor Ramon y Vidales, que obtingué un gran èxit. No som nosaltres los més indicats pera fer la critica de dita producció, puig podria semblar parcial, per lo tant ens limitarem á extractar alguns dels judicis que la prempsa barcelonina ha estampat referents al xamós sayneta de nostre amich y company de Redacció.

De La Vanguardia:

«Teatro Romea.—El sainete estrenado anoche és una serie de escenas tejidas para poner de manifiesto las malas artes y los ardides que se ponen en juego por quienes tienen la política por oficio, y en ella medraron á fuerza de vencer, valiéndose de todas las mañas, los obstáculos que se oponen á su triunfo.

Para dar á conocer á lo vivo los censurables medios de los que politiquean en un pueblecillo rural, el autor de «*Lluya de cacichs ó las eleccions de regidors*» ha trasladado á la escena, burla burlando, lo que todo el mundo está enterado que acontece en los días de lucha electoral.

Allá se ponen de relieve las intrigas de unos, los engaños y dobleces de otros, la indiferencia de los más por votar,—si el voto no se les trueca en algo positivo,—y la travesura de los que en ello mangonean.

En el sainete abundan las escenas cómicas, lle-

nas de vida y movimiento.

Algunos de los tipos están perfectamente apuntados, y sirve de ejemplo el «payés» que, creyendo pasarse de listo, cae en la encerrona que le tienden.

Hay en la obra de que se trata notables condiciones de sainetero; facilidad en el dibujo de personajes; viveza en el diálogo, y equilibrado desarrollo en la farsa.

Cuantos en ella tomaron parte, se esmeraron en los papeles que tuvieron á su cargo.

El público premió con entusiastas aplausos al autor del sainete, don Ramon Ramon y Vidales.—M. R. C.

De La Renaixensa:

«Lo sayneta *Lluya de cacichs*, original de don Ramon Ramon y Vidales, que s' estrenà anit en lo teatro Romea devant d' una concurrencia distinguida y que omplia de gom á gom la sala d' espectacles, agrada y fou ben rebuda.

L' autor presenta las malas artis de que 's valen los cacichs pera obtener lo triomf electoral, y uns amors que, á la vegada que l' ajudan á lligar la acció, se resolen molt á gust de la jovenalla honrada, quina creu en falornias fins que la experiencia ab sos dolorosos consells li ensenya l' ècam de la vida.

L' autor fou cridat al palco escénich acabada la representació.

Los actors se portaren regularment; equivocant los senyors Ros y Domenech lo tipo, fentlo no de villa, d' arrabal barceloní.»

De El Diluvio:

«*Lluya de cacichs* no es cosa nueva en el teatro. En castellano se ha dicho hasta la hartura todo lo que el señor Ramon y Vidales hace decir á sus personajes, y las pequeñas intrigillas puestas en juego para ganar una elección de concejales han sido pasto del género chico en cientos de obras. Pero si el asunto no es nuevo, hay que reconocer que el autor de *Lluya de cacichs* lo ha repetido con donaire y, sobre todo, con escrupuloso estudio de las costumbres, primera condición del sainetero. Tipos como el que interpretó la señora Morera y el gitano que hizo Capdevila con mucho salero, son fiel expresión de la verdad.

Debe el señor Ramon y Vidales persistir en el camín emprendido, porque, á mi juicio, tiene madera de sainetero y creo que en el teatro catalán no abunda el género.

En honor á la verdad, no fué la ejecución todo lo perfecta que pudo ser, Y no puedo citar otros nombres que los ya escritos. Faltó seguridad en algunos y un poco de cohesión en el conjunto.

El autor fué llamado al final del sainete.»

De La Esquella de la Torratxa:

Lluya de cacichs ó la elecció de regidors es un nou y animat sainete catala de 'n R. Ramon y Vidales. L' obra tendeix á posar de relleu las murriadas, travessuras, coacciones, compra de vots y tota mena de inmorralitats comesas en un poble rural ab motiu de unas renyidas eleccions. Y l' autor ho consegueix plenament donant vida á un aixam de tipos, ben cassats del natural, que intervenen en una serie de escenes y episodis sumament divertits y ademés edificants.

La nota cómica justa, es á dir sense exageracions ni rebuscamens de cap mena, predomina y se sosté en tota l' obra, que 's desarrolla sempre ab una gran naturalitat fent gala l' autor de un notable desembrás en el moviment de las figuraz.

¡Quina llastima que no tots els actors despleguessin en l' interpretació aquell cuidado exquisit á que 's fa acreedora una producció de verdader mérit escénich y literari, com es aquell acabat quadro de malas costums! Per lo mateix que se surt de las xavacanadas usuals, devian alguns mirarla ab especial carinyo, fent tot lo que d' ells depengués pera identificar-se ab aquells tipos pintats tots ells de mà mestra. Desitjém, de totas veras, poder examinar l' exemplar imprés, pera veurer fins á quin punt han portat la seva escrupulositat en cumplir las acotacions del autor.

Ab tol y la interpretació que no duptém milloraré en las representacions successivas, el sainete alcancá un gran èxit de riallas sanas y de aplausos entusiastas. Es un nou triunfo que s' ha de apuntar entre ls bons, el celebrat autor de *Una capitula matrimonials desfets*.»

Los judicis dels demés periódichs, ab unanimitat de parers, parlan també en igual sentit, fent constar tots lo gran èxit que ha obtingut lo nou sayneta de nostre company senyor Ramon.

FRACMENT

de "Lluya de cacichs ó la elecció de regidors"

ESCENA XII

SR. JAUME, FRENÉTICH Y RAMPELL

SR. JAUME. Frenétich?

FRENÉTICH. Qué mana, senyor? (Aixecantse, com també Rampell.)

SR. JAU. Aquí tens la clau de cal Ton de la Laya, y no vens á obrirlo fins després del scrutini.

FRE. Molt bé diu. (Se fica la clau á la jaixa.) Y si li convé, no l' obro fins mitja hora després del Judici final.

SR. JAU. Ab tal hagin tocat las quatre, es lo suficient. Y ara, escolteu: vostres camaradas de taverna, han votat?

FRE. N' hi há que sí, y n' hi há que no.

RAM. Lo Titot no ha volgut anarhi.

SR. JAU. No? Donchs, recordali que 'l mes entrant te l' judici d' aquell robo de gallinas

RAM. Li diré que se 'n fará deu pedras.

FRE. Aixó mateix! ó vota ó á la cangri; que trihi.

SR. JAU. Y 'ls banquers del joch de cal Matarrals?

FRE. Ronsejavan; pero al últim hi han anat.

SR. JAU. No haurán pas votat pel Riutrapella?

RAM. Bé prou qu' ho sabré.

FRE. Els hi hem donat candidaturas senyalades.

RAM. Y si no surten...

SR. JAU. Cada nit anireu á mórelshi escandal al joch.

FRE. Mana res més?

SR. JAU. Aneu á seguir tavernas, y á l' hora del scrutini, aqui, per lo que convinga.

FRE. Y si no guanya, aquell trasto de vidre que sembla un sepulcre...

RAM. Volará pel balcó!

FRE. Aixó mateix!

SR. JAU. Veurém!... Anéu!

FRE. Tiba, Rampell! A seguir moliments!

RAM. Y en tots hem de mamar.

FRE. Vaya! S' ha de protegir á la vitracultura.

ESCENA XIII

SR. JAUME, y aviat ROCH

SR. JAU. Aquests sí que son agrahits y fidels cóm dos gossos. Se'n recordan que si no hagués sigut per la meva influencia, probablement se pudririan en algún cul de presidi. (Tot fent mutis.) Hi sigut sempre tan servicial!...

ROCH. (Sur del café.) Com vá aixó, senyor Jaume?

SR. JAU. (Parantse y baixant.) Hola, republicá!

ROCH. Federal!

SR. JAU. Y dels puritanos.

ROCH. Dels conseqüents.

SR. JAU. Conseqüent?... Je, je, je!... Sabeu cóm ne diuhen d' un home conseqüent? Un pobre home.

ROCH. Bueno, donchs; seguiré essent... un pobre home.

SR. JAU. Lo que equival á dir que sereu sempre un home pobre.

ROCH. Ab honràdesa sobrrera per donarne á més de quatre que 'ls hi sobran riquesas.

SR. JAU. ¡Música celestial! Procureu tenir d' aquelles, (Vol dir diners.) y tot lo demés son trons.

ROCH. Apreciacions de cada qual. Jo també n' hi tinguts...

SR. JAU. Y corrent darrera de la Llibertat y de la República, dugas xicotitas que 'ns pintan molt guapas... en los cromos, heu vingut á menos.

ROCH. Y no me 'n empeneixo d' haver fet tal sacrifici en pró dels meus ideals.

SR. JAU. Romanticisme pur! En política, Roch, s' ha d' esser possitivista, y s' ha de sapiguer nadar y guardar la roba. (Ab tó confidencial y posantli la mà á la espalda.) Si m' haguessiu cregit á mí, la mateixa política vos hauria repcsat dels quebrants que us ha ocasionat, y avuy seriau un home de pró, y us hauria fet...

ROCH. Cafetero de la Real Casa, pot ser?

SR. JAU. Alcalde! y sent alcalde...

ROCH. (*Ab dignitat*) M' hauria pogut cubrir de ronyons, no vol dir això? (*Petita pausa, durant la qual se l' mira fixament.*) Ja, ja, ja!... Val més que m' ho prengui à broma.

SR. JAU. Y entre tant, continuaré anant à peu.

ROCH. Ja m' agrada fer exercisi.

SR. JAU. Mireu, Roch: Lo mon s' ha de pendre tal com es; y ja estiga constituit en monarquias democràtiques ó absolutas, ó bé en repúblicas unitàries ó federals, serà sempre, no més, que de tres amos.

ROCH. De tres?

SR. JAU. De tres! Dels richs, dels sabis y dels espavilats. Dels richs, per què anirán à cavall dels pobres; dels sabis, perquè anirán à cavall dels burros, y dels espavilats, perquè pujaran à cavall dels tontos.

ROCH. Me sembla que se'n deixa un.

SR. JAU. Un?

ROCH. Un, ó uns! Dels pocavergonyas!... (*Senyalantlo ab lo dit.*)

SR. JAU. Eh?... (*Sorpres, mirantsel ficsament.*)

ROCH. Ja, ja, ja!... A què va que s' ha cregut qu'era una alusió per vosts?... No, home, no!... Vosté es dels espavilats!... ¡Voy!... (*Com si de dintre 'l casé l' haguessin cridat.*) Vaya, senyor Jaume; allá dintre 'm eridan; alanta!... Celebraré que 'l triomfo coroni 'ls seus esforços!... Ja, ja, ja!... (*Seifica al casé tot rihent y mirantse al senyor Jaume, que no s' ha refet de la sorpresa.*)

SR. JAU. Me sembla que m' ha dit poca vergonya!... Bah!... Jo estaria ben posat que fes cas de *dimes y diretes*... Uns diuhen que tinca molta barra, y altres, poca vergonya... Pero, senyors, á mí 'm fan riure! Que's creuhen qu'un... cacique, com diuhen que soch, ha d' esser un àngel de candor pera que tothom l' enganyi? No, senyor!... tot lo contrari! Estaríam frescos: la política ja se sab que no té entranyas!... Bah, bah, bah!... aném a veure com marxa la elecció.

Ajuntament

Sessió celebrada lo dia 24 del corrent mes, baix la presidència del Alcalde senyor Antich.

Signé aprobada l' acta de la anterior.

Foren aprobats alguns comptes.

Se concedeix un quart de ploma d' aigua à don Ramon Claramunt, qui la pendrà per espita.

Llegida la convocatoria de las eleccions municipals s' acordà, de conformitat ab lo que prevé la llei municipal, que dels set regidors que han de sortir sols se'n elegixin sis per no correspondre à n' aquesta vila més que dotze regidors.

Lo senyor Socías diu que ja fa temps va acordar-se cridar à n' els interessats en lo rech que passa per lo carrer Nou à fi de veurer lo que s' ha de fer, puig avuy constitueix un perill.

Lo senyor Martorell diu que s' hauria de demanar à qui correspongui que s' arregli la baixada de la carretera en la riera d' aquesta vila, y a la companyia dels ferro-carrils que també arregli 'ls terrenys de devant de la estació pera evitar l' embassament de les aigües.

Lo mateix senyor Martorell diu que la Junta d' instrucció local va acordar fer cumplir las disposicions presas en altre temps, segons las quals seran expulsats de las escolas els alumnos que durant un mes deixin d' assistir vuit dias complets sense causa justificada, y que aquesta mateixa disposició regirà en las escolas de nit. També va acordar treure de las escolas à tots los nens y nenes que no tinguin sis anys, y que al donarse papeletas pera la assistència à las classes de nit se fassi de manera que tinguin igual número d' alumnos els dos mes-tres.

Va acordarse que d' aquí endavant comensin las sessions à dos quarts de nou.

Y no haventhi cap més assumptu de què tractar s' aixecà la sessió.

CRÒNICA

Lo mercat del diumenge passat resultà completament nulo à causa de la persistent pluja que durà de des de la matinada fins al vespre, aclarintse l' temps lo següent dilluns, que feu un magnífich dia, qual bon temps ha vingut reguant durant tota la setmana.

Se han senyalat los días 3, 10 y 14 del pròxim mes de Novembre, respectivament, pera la designació d' interventors, celebració de las eleccions municipals y escrutini general de las mateixas.

Molt honrosa y de resultats positius ve essent la excursió artística que actualment està realisant nostre amic y compatrici l' eminent violoncellista Pau Casals en companyia del gran pianista Harold Bauer, havent donat concerts durant los pochs días que's troba aquí, à Saragossa, Reus, Tarragona y Barcelona. En aquesta última ciutat donà lo darrer lo diumenge passat, en lo Teatro Principal, devant d' una escullida concurrencia que l' omplenava de gom à gom, tributantli entusiastas aplausos, impressionat per lo afortunadissim que estigué nostre celebrat concertista en son trall.

Unim nostre entusiasta aplauso als molts y merecuts què obté en sa profitosa excursió.

En Casals surt dilluns de Barcelona en direcció à Valencia.

Dimars morí en aquesta vila D. Joseph Romeu y Sivillà, pare de nostres amics D. Pere, D. Manel y D. Joseph Romeu y Guimerà. Lo senyor Romeu era persona ben volguda en nostra població, havent exercit diferents vegadas lo càrrec de regidor, tinent d'alcalde y capitá de la Milicia Nacional, puig era entusiasta esparterista, d' aquells que s' entusiasmaven encare ab lo recor d' Espartero. També exercí durant molts anys lo comers de vins ab las Amèriques.

Rebi la família Romeu y Guimerà nostre més sentit pésam.

Se troba malalt d' algúny cuidado à Barcelona nostre benvolgut amic D. Carlos Casals, pare del eminent violoncellista Pau Casals.

Celebraré que ben prompte poguem donar la notícia de son complert restabliment.

Dimecres tinguerem el gust de saludar en aquesta vila à nostre distingit amic l' eminent dràmaturg En Angel Guimerà, que vingué pera assistir al enterro y funerals de son oncle D. Joseph Romeu.

Se ha possessionat ja del càrrec de notari d' aquesta vila, nostre particular amic D. Victorino Santamaría, que ha obert son despach en lo carrer de Sant Magí número 38, pis primer.

La gazetilla que publicarem en lo penúltim número, referent al curandero tiradòr de cartas conegut per «Bruxot», que tots los dimars ve à aquesta vila per exercir la seva reprovada industria, ha sigut copiada per diferents periòdichs d' aquesta província y de Barcelona, entre quins s' hi compta la revista de farmacia *La Rebotica*, la que, avans de copiarla, estampa lo següent:

«El gran brujo de Vendrell.» Vendrell es una población muy importante de la provincia de Tarragona; es cabeza de partido, tiene más de seis mil almas, juez de 1^a instancia, subdelegado de Medicina y Farmacia; en fin, todos los elementos oficiales que dan carácter à una población culta. Damos ese memento geográfico à nuestros lectores, para que aprecien en su justo valor la importancia del sueldo que à continuación extractamos de un semanario de la localidad, *Lo VENDRELLCH*; por él verán el papel tan lucido que hacen las autoridades de esa localidad viendo impasibles las correrías del *Gran brujo*, como se llama él mismo para mayor escarnio.»

En la junta general ordinaria del honorable cos d' Adjunts dels Jochs Florals, de Barcelona, celebrada la nit del dilluns en lo Saló del Cònsistori Nou de Casa la Ciutat, després d' aprobar l' acta de la sessió anterior y 'ls comptes anyals, se van elegir los següents senyors pera formar lo Consistori de 1902: Mantenedors; D. Francesch Matheu y Forrells, D. Joseph M.^a Roca, D. Guillém A. Tell y Lafont, D. Marian Vayreda, D. Modest Urgell y D. Victor Brossa y Sangerman. Suplents; D. Ramon N. Comes, D. Anton Busquets y Punset, D. Joseph M.^a Folch y Torres y D. Ramon Ramon y Vidales. A més, després de discutir-se ampliament una proposició que sobre lo assumptu havia sigut presa en consideració en l' anterior junta general, s' acordà suprimir dels Estatuts la obligació que desde fa tres anys s' havia imposat lo Consistori de que entre 'ls Mantenedors n' hi hagassin d' haver sempre dos que

fossin Mestres en Gay Saber y un prosista premiat en los Jochs Florals; quedant, per lo tant, altre cop del tot lliure dita elecció de Mantenedors.

Han solicitat oficialment la seva admissió à la «Unió Catalanista» las Agrupacions Catalanistas dels pobles d' aquesta comarca Arbós y Sant Jaume dels Domenys.

Lo bonich joyer que lo popular establecimiento «La Industrial», d' aquesta vila, sortejà entre 'ls seus parroquians lo dia de la fira, ha correspost al poseedor del número 122.

L' objecte que fou sortejat d' igual manera l' any passat, ha sigut entregat al Sant Hospital per no haverse presentat ningú à recullirlo.

La casa editorial Maucci, de Barcelona, ha publicat un gran llibre, *Ben-Hur*, de Lewis Wallace, el genial escriptor norteamericà, que resulta en sa obra un estrany fenomeno d' aquella rassa pràctica, que posseeix la soberana cultura industrial del tant per cent.

En dit llibre posa de relleu l' autor, ab gran ingenieria, las lluytas políticas dels hebreus avans de la Reconquesta, historiant tota aquella època y donant curiosíssimas notícies de las supersticions del poble romà y hebreu; essent dita obra un d' aquells llibres que s' llegeixen ab gust y s' guardan sempre, devent dir que forma dos abultats y elegants tomos, à peseta cada un.

Secció Oficial

Junta local de primera Ensenyansa

Instruccions que deuen tenir presents los noys de las escoles públiques d' aquesta vila y 'ls pares ó encarregats d' aquells.

1.^a Serán excluïts de las escolas los alumnos que durant un mes deixin de assistir à la classe vuit días completos sens causa justificada, reputantse com tal únicament la ausència ó enfermetat del interessat. Los pares, tutors ó encarregats dels alumnos donarán compte al senyor Mestre de la causa que motivi la falta d' assistència, y en cas contrari lo senyor Mestre donarà coneixement de tal falta als mateixos, pera que imposin lo deute correctif si no ha sigut per ell consentida.

2.^a L' alumno que faltés à la obediencia y respecte deguts al senyor Professor, serà per aquest expulsat provisionalment de la escola, donantne coneixement à la Junta, y no será admés altra vegada sens ordre d' aquells per escrit.

3.^a Las faltas de compostura y d' ordre que cometin los alumnos fora de la escola, estigan aquests ó no baix la vigilància del Sr. Mestre, serán denunciats per aquest, ó per qui tingüés d' elles coneixement, al Sr. Alcalde President, qui per sa part donarà compte de las denuncias à la Junta pera que resolguí lo que jutji més convenient.

MERCAT PÚBLIC

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas.
20 Octubre.	.
21 »	11'80
22 »	9'00
23 »	9'25
24 »	8'75
25 »	9'30
26 »	9'25
	8'60
TOTAL.	65'95

Matadero

Bestiar sacrificat en lo Matadero desde el dia 19 hasta el 25 del corrent.

Llana major de 6 kilos, 26.—Id. menors, 0.—Cabrits major, 1; menors, 5.—Boví major de 60 kilos, 2. menors, 2—Tocinos, 16. Total 52 caps.

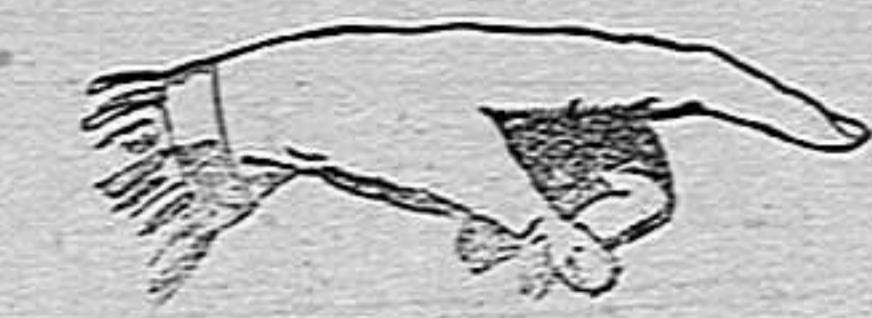
Funcions religioses

Aquesta tarda à las 3 ensenyansa de la doctrina cristiana, y à las 4 després del Rosari se practicaran los exercicis mensuals en honor de Ntra. Sra. de la Cort.

Divendres festa de Tots les Sants, à las 10 ofici solemnne, y à la tarda à dos quarts de quatre se resaràn las tres parts de sant Rosari, enseguida se cartarán vespres de difunts y després dels responsos hi haurà plàctica.

Dissapte, la primera missa serà à dos quarts de sis y continuaran successivament fins à las 10 que se celebrarà un solemne aniversari en sufragi dels difunts de la parroquia; al vespre després del Rosari se farà lo Via-crucis.

ANUNCIS



TOVENDRETTENCE

Setmanari comarcal del Baix Penedès

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Vendrell.	1'50	pessetas trimestre
Fora.	1'75	"
Extranger.	2	"
Número corrent 10 cénts.—Número atrassat, 20 cts.		

Anuncis, remittits y reclams á preus convencionals

Redacció y Administració: Carrer del Teatre, núm. 18.

Derecho Consuetudinario y Economía Popular

—DE LAS—

PROVINCIAS DE TARRAGONA Y BARCELONA
CON INDICACIONES DE LAS DE GERONA Y LERIDA

POR

D. VICTORINO SANTAMARÍA

Memoria que obtuvo el tercer premio en el primer concurso especial sobre derecho consuetudinario y economía popular, abierto por la Real Academia de Ciencias Morales y Políticas para el año de 1897, que forma un volumen de 727 páginas en 4.^o mayor, edición académica editada por aquella Corporación.

Precio 12 pesetas.

De venia en la imprenta de este periódico.

ECONOMIA

GIL BOXADÓS

SASTRE

Baratura Variat assurtit de estams, chavilots, gergas, vicunyas y demés articles pera la present temporada d' hivern á preus sumament reduhits.

Especialitat en capas pera senyora

Carer de Santa Agna, 22.—Vendrell

Ultimas novetats

FEMS DE PRIMERA CALITAT ab barreja de vaquerissas

Los propietaris que n' necessitin poden dirigirse á MARCELINO FORCADA carrer de Montserrat, número 12.—Vendrell.

Preus: á 60 pessetas los 10.000 kilos sobre wagó á Barcelona.

Fàbrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especials per VINYAS y CEREALS

ANTON TRILLAS
Carrer de Montserrat, Vendrell

En la mateixa casa s' hi graduan vins.



Marca de la casa.